

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

Virtutis lux, qua etiam potest sibi subjicere omnia, Phil. 3. vers. ult. Huic itaque mane & vesperi te commenda, devote orans:

Caterwa Servator, angelos jube *fac angelicam*
in sinum Ut spiritum in sinum Abrahæ, *Abrahæ aium*
Sum mortis gone mortis portent: *portare,*
in lectulo Ut ossa dormitorio *corpuseulum*
Ad diem Ad dente nullo incommodo usq; *novissimū*
Suavisime Magnum ad diem dormitent. *cubare:*
Emorte Tum morte me resuscita, *tunc me suscita*
ut hoc tell Ut clara cernant lumina, *cernant lumina*
Cum plaudis In gaudio, benigne te *Fili Domini*
Mi Soler Servator, & fons gratiæ, *ae Patrone*
Redemptor Tu pronus aures applica, *mi, exaudi me,*
Aeternum Laudabo te per secula. *celebrabo te.*

Ach Herr laß dein lieb Engelein
 Am letzten End die Seele mein
 In Abrahams Schoos tragen.
 Den Leib in seinem Schlafkammerlein!

Gar sanft ohn einge Quaal und Pein
 Ruhn biß am Jungsten Tage.
 Allsdenn vom Tod erwecke mich!
 Daß meine Augen sehen dich.
 In aller Freud O Gottes Sohn!
 Mein Heyland und Genaden
 Ehron!
 Herr Jesu Christ/erhöre mich/
 Ich wil dich preisen ewiglich.

Dominica XVII. post Trinitatis.

Evangeliū Luc. 14. v. 1. --- 11.

EXORDIUM.

Vidit olim Nebucadnezar per somnium statuam magnam & splendidam valde, cujus caput ex auro optimo erat, at pedum quædam pars erat ferrea, quædam autem fictilis. Postremo abscissus est lapis de monte sine manibus: & percussit statuam in pedibus ejus ferreis & fictilibus, & comminuit eos. Dan. 2. v. 31. & seqq.

Quid Deus per hanc statuam Nebucadnezari significare voluerit, id Daniel dicto loco pluribus exposuit: nimirum quatuor Monarchias & Imperia mundi, quomodo per ultimum Christi adventum, plane minuenda & desitura sint. Sed juxta illam significationem etiam delineatio esse

potest hypocritarum, qui mera verba aurea fundunt, dicentes: comede & bibe, quorum mens non est tecum, Prov. 23. v. 7. sed in felle amaritudinis, & obligatione iniquitatis, ut de Simone mago dicitur, Act. 8. v. 23. potant enim proximum suum, & inebriant, ut videant nuditatem ejus, Habac. 2. v. 15. Ideoque pedes eorum observandi sunt, quorum pars quædam ferrea, quædam autem fictilis est, & apparebit, facta cum verbis non consentire: sed sunt homines *δι' ὄψεως*, & monstra hominum, qui quasi geminum cor habent, & duplicem animum Jac. 1. v. 8. altero bonum, altero malum meditantur. Idcirco ratione illorum nos commonet Salomo, ut caveamus ab ipsis, quan-

do, inquit, gratiosam fecerit vocem suam, ne credideris ei: quoniam septem abominaciones sunt in corde illius. Prov. 26. v. 25.

Exemplum habemus in Principe Pharisæorum prælecti Evangelii: qui Christum Servatorem, animo ut videri volebat, amico ad cœnam invitavit: sed anguis in herba latuit: observabant enim eum, ut Evangelista memorat. Hoc est, id studebant, ut ex Christi verbis & operibus quicquam exciperent, quo ipsi periculum struerent.

Id non latuit Servatorem: ipse enim sciebat, quid esset in homine, Joh. 2. vers. v. ult. Attamen ad convivium hoc hypocriticum apparuit, eosque adeo in insidiis suis confudit, ut nullo verbo respondere potuerint: sicuti lapis de monte sine manibus abscissus, statuas Nebucadnezari visam plane comminuit. Non enim est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum. Prov. 21. v. 30.

Nos absque ulteriori præloquio ad ipsam Evangelii tractationem accedemus, pro instituti nostri ratione, ex eodem meditatiuri:

I. *Ἀνθρώπων λογίαν*, sive notitiam nostri.

II. *Χριστογνωσίαν*, sive notitiam Christi.

JJ.

Exegesis.

HAud inconcinne Pharisæi & Scribæ à Christo, ejusque præcursore Baptista, progenies viperarum appellantur, Matt. 3. v. 7. 12. v. 34. c. 23. v. 33.

Quemadmodum enim vipera maxime venenata sunt, & quando in herba latent, facili actu suo hominem lædere possunt: sic illi acuerunt linguas suas, sicut serpentes: venenum aspidum sub labiis eorum,

Psal. 140. v. 4. simularunt se quam maxime probos esse: sed data occasione, uno impetu venenum suum effuderunt, sicut hic in Christo luculentum exemplum habemus.

Sicut autem prudens Medicus & Pharmacopola ex aspidibus venenatis saluberrimum alexipharmacum conficit, velut quoque ad theriacam conficiendam adhibentur, si ve bala Theriacæ sunt, sine quibus illa parari nequit, ut Galenus indicat.

Sic & Christus experientissimus ille Sanator, Exod. 15. v. ult. technas Pharisæorum ad bonum finem direxit, ut hydropicum ille sanaverit, ejusque concio convivialis, quam occasione hujus epuli habuit, informationi nostræ adhuc hodie inserviat.

Occasionem ad notitiam nostri discendam, præbet nobis prælectum Evangelium, si spectemus:

I. *Pharisæicum convivium*. Accidit enim, cum introisset Jesus in domum cujusdam Principis Pharisæorum, sabbatho manducare panem.

In hoc convivio invenitur.

I. *Aliquid laudabile*. Convivia enim instruere, neque Deo, neque verbo ejusdem repugnat. Ideoque in singulari benedictione habetur, quando Deus fertilitatem & pacem largitur, ut amicus amicum suum subter vineam & subter ficum vocare possit, Zach. 3. v. 18. Imprimis vero hoc in Pharisæo laudem meretur, quod nullos dapsiles sumtus fecerit: sed parce; siquidem Evangelista refert, quod Christus venerit in domum ejus, ad manducandum panem. Et si autem scripturæ familiare est, ut per panem Synechdochice totum epulum indiget, 2. Sam. 9. v. 2. attamen hoc ipso *ἀνὰ φραγέαν* respicitur, ne luxui indulgeamus, sed temperamenta sumtuum adhibeamus, præci-

Yy

puua